

trno, že provedením povolené exekuce by byly veřejné zájmy obce, povinné strany, ohroženy.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřít oprávnění. Vymáhající věřitel předložil již s exekucním návrhem potvrzení okresního úřadu ze dne 26. listopadu 1930, jímž výslovně tento správní úřad svoluje k zabavení obecních přírážek obce L. za účelem vydobytí zadrženého výživného a podotýká, že rozhodnutí zemského úřadu o návrhu vymáhajícího věřitele na výživné (alimentaci) nabylo právní moci proti povinné obci. Tím bylo vyhověno předpisu § 15 ex. ř. a nebylo třeba, by se soud exekuci povolující ještě zvláště dotazoval, zda svolení politického úřadu bylo vydáno správně (srov. § 6 druhý odstavec poslední věta min. nař. ze dne 6. května 1897, čís. 153 ř. zák.). Rekursní soud nepřipustným způsobem provedl šetření o správnosti řízení úřadu správního a přezkoumával materiální odůvodněnost svolujícího prohlášení okresního úřadu, jež podle § 5 druhý odstavec nař. čís. 153/1897 ř. zák. jest vyhrazeno volné úvaze tohoto úřadu, přehlédnuv, že podle § 96 první odstavec ústavní listiny jest soudnictví ve všech stolicích odděleno od správy a že hmotně-právním nesprávnostem prohlášení bylo lze odporovati jen pořadem správním (srov. § 6 čtvrtý odstavec min. nař. čís. 153/1897 ř. zák.). Bylo proto důvodnému dovolacímu rekursu vyhověti, napadené usnesení změnit a obnovit usnesení prvního soudu.

Čís. 10650.

Kdo výslovně uznal před poručenským soudem, že jest nemanželským otcem dítěte, jest tímto uznáním vázán. I když napotom odvolal uznání otcovství, lze se na něm domáhati placení výživného v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 27. března 1931, R I 233/31.)

S o u d p r v é s t o l i c e uložil v nesporném řízení nemanželskému otci, by platil dítěti výživné. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil a uvedl v otázce, o níž tu jde, v d ů v o d e c h: Stížnost vytýká zmatečnost usnesení, protože prý stěžovatel nemanželské otcovství neuznal a o jeho otcovství a o vyživovací povinnosti bylo proto rozhodnouti sporem. Podle § 16 novely I. k obč. zák. má býti výživné stanoveno v nesporném řízení, bylo-li otcovství uznáno. To se stalo podle protokolu ze dne 11. září 1920. Z protokolu ze dne 8. června 1922 nevyplývá, že byla doznána jen soulož, nikoli však otcovství, naopak z tohoto protokolu jest zřejmo, že stěžovatel otcovství původně uznal a teprve později dodatečně popíral. Toto dodatečné popření nemá však významu a bylo zřejmě vypočteno na to, že nemanželská matka, která s ním žila ve společné domácnosti a v únoru 1922 znovu porodila, mezitím du-

ševně onemocněla a jest od té doby v ústavu pro choromyslné. Poněvadž otcovství bylo v nesporném řízení uznáno, byl první soudce oprávněn v řízení nesporném stanoviti výživné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Mimořádná dovolací stížnost proti srovnalým usnesením nižších soudů vytyká jim zmatečnost a zřejmý rozpor se spisy a se zákonem, než neprávem. Stěžovatel uznal výslovně před poručenským soudem dne 11. září 1920, že jest nemanželským otcem dítěte. Tímto výslovným uznáním byl soudně zjištěn jeho právní poměr jako nemanželského otce k dítěti a zjištění toto nemohlo býti zvráceno pozdějším odvoláním uznání otcovství, jímž stěžovatel dodatečně před soudem popřel otcovství, ježto prý nabyl přesvědčení, že není otcem. Naopak jest stěžovatel vázán soudně zjištěným uznáním otcovství, dokud není tu pravoplatného soudního výroku, vylučujícího uznané otcovství. Je-li však stěžovatel soudně zjištěným uznáním otcovství dosud vázán, bylo i výživné nemanželského dítěte určiti v řízení nesporném (§ 16 druhý odstavec první dílčí novely k obč. zák.) a stěžovatelem uplatněné výtky zmatečnosti a zřejmého rozporu se spisy a se zákonem nejsou opodstatněné.

Čís. 10651.

Majitel domu může s nájemníky ujednat, že si budou čištění domu obstarávat sami. Domovní řád, jenž ukládá nájemníkům tuto povinnost, jest součástí nájemní smlouvy. V takovém případě není majitel domu zodpovědným za to, že nepředsevzal sám čištění, pokud se týče že nezřídil k tomu účelu způsobitou třetí osobu. Není však zproštěn povinnosti k dozoru nad tím, by nájemníci převzaté povinnosti skutečně a řádně také plnili. Pokud splnil majitel domu tuto svou dozorčí povinnost.

(Rozh. ze dne 27. března 1931, Rv II 641/30.)

Žalobkyně poranila se pádem na schodech v domě žalovaného. Schody byly před úrazem umyty podnájemnicí Gretou D-ovou, ač mrzlo. Podle domovního řádu bylo věcí nájemníků umývati chodbu a síň. Žalobní nárok proti Gretě D-ové a proti majiteli domu uznal p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e důvodem po právu proti oběma žalovaným. O d v o l a c í s o u d k odvolání majitele domu napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d neuznal co do důvodu po právu žalobní nárok proti majiteli domu.

D ů v o d y:

Dovolání spolužalovaného Huga B-a, jež se opírá o dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., jest důvodné. Žalobkyně činila podle svého před-